

La conjuntura econòmica de Barcelona

Juliol de 2018

24 de juliol de 2018

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Síntesi

Durant aquests mesos centrals de l'any, el creixement econòmic manté ...

...el to expansiu dels mesos precedents, però els riscos que s'han anat incorporant des del terreny de la geopolítica comencen a passar factura i fan aflorar desequilibris i febleses. A l'esfera internacional es viu una recomposició dels equilibris que han definit la història contemporània: amb una certa teatralitat, Estats Units s'allunya d'Europa, s'aproxima a Rússia i s'enfronta a Xina. Si la nova "diplomàcia" des Estats Units ja descol·loca els assessors interns i els aliats naturals, és difícil pensar que reforci la confiança de mercats, empreses, institucions reguladores, inversors o consumidors com a base de creixement. De moment, tot i que en política comercial Trump ja ha passat de les amenaces als fets, l'FMI acaba de fer pública la projecció sobre el creixement mundial per enguany i l'ha mantingut al mateix nivell –un 3,9%– que la previsió difosa a la primavera, amb l'advertiment de que l'augment del preu del petroli, l'escalada de les tensions comercials, l'endeutament global, l'enduriment de la política monetària als EEUU o les pressions sobre algunes divises es perfilen com a frens potencials al creixement global.

La setmana passada l'FMI va alertar de que el creixement econòmic de la UE ...

...ja ha deixat enrere el punt més alt en la present fase expansiva, sobre la base de que el creixement del PIB del primer trimestre (0,4%) és tres dècimes inferior al del mateix trimestre d'un any enrere. Aquesta desacceleració ha comportat una revisió a la baixa del creixement previst al conjunt de 2018 fins al 2,2%, dues dècimes per sota del previst. L'atonía de la inversió, la baixa productivitat, els nous escenaris comercials o les dificultats per reduir el deute públic o per a crear ocupació de qualitat erosionen el creixement. Però a ningú se li escapa que aquesta pèrdua d'empenta de l'economia s'emmarca en un enrevessat context polític, tant dins d'alguns països (Alemanya, Regne Unit...) com en les institucions que coordinen les relacions dins de la UE i que miren de garantir els valors i interessos compartits en els darrers setanta anys. En aquestes darreres setmanes -i encarant el darrer tram de les negociacions del Brexit, segons el calendari compromès-, se succeeixen les desavinences tant dins de la posició britànica, com amb la UE, que qüestiona la viabilitat del pla que presenta el govern britànic. Per altra banda, les ambigües conclusions de la cimera per decidir la política migratòria i gestionar la crisi dels refugiats, són un bon exemple de les diferents visions que s'enfronten avui en el terreny polític a Europa, que, en major o menor grau, es traslladen a un argumentari simplificat en què l'economia (ocupació, comerç, producció...) té un paper protagonista.

A Espanya, els sotrats polítics dels darrers dos mesos no han alterat...

...gaire l'evolució de l'economia, que alenteix el ritme però segueix creixent més que la UE. De fet, ha estat una de les poques gran economies europees que ha resistit a la retallada de previsions que acaba de fer l'FMI, mantenint-se en el 2,8% per 2018 i el 2,2% per 2019. Un entorn expansiu en què destaca la creació d'ocupació però que conviu amb desequilibris (deute o dèficit) i inequitats (rendes). Com a Europa, l'escalada dels preus del petroli, les disputes comercials aranzelàries, el canvi d'orientació de la política monetària europea o el Brexit són alguns dels elements que mantenen la incertesa i podrien acotar el creixement. També en el capítol d'alertes, s'acaba de difondre que el gran baló d'oxigen que durant l'etapa de recuperació econòmica ha suposat el turisme està emetent ja senyals d'alentiment. Pel que fa al sector públic, apuntar que el primer pas en l'elaboració dels pressupostos de 2019 contempla un augment del sostre de despesa no financera de l'Estat del 4,4%.

La majoria dels indicadors econòmics disponibles de Barcelona...

... del mes de juny mantenen la trajectòria d'alentiment del creixement econòmic que s'observa des de fa mesos. Un alentiment fàcil d'absorbir, derivat de la dificultat de mantenir el fort ritme de creixement del darrer quadrienni i del canvi de cicle que es comença a intuir en l'economia de la UE. El PIB del segon trimestre, seguint l'estela del primer, apunta cap a un ritme de creixement més temperat que el d'un any abans, com a conseqüència de la pèrdua d'impuls de les exportacions i una tendència a l'estabilització del consum. Un creixement de l'activitat econòmica que continua impulsat per la reactivació de la construcció, l'augment dels fluxos de passatgers i mercaderies pel port i aeroport i una producció industrial que busca consolidar les cotes assolides. La negativa evolució de les pernoctacions hoteleres, parcialment compensada per l'augment del segment no hotelier i la persistent davallada de la constitució de societats mercantils, són dos exemples ben diferents de factors que frenen el creixement econòmic de la ciutat.

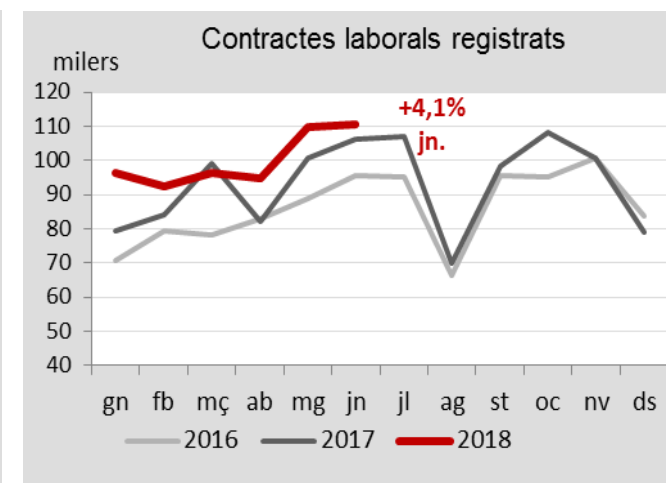
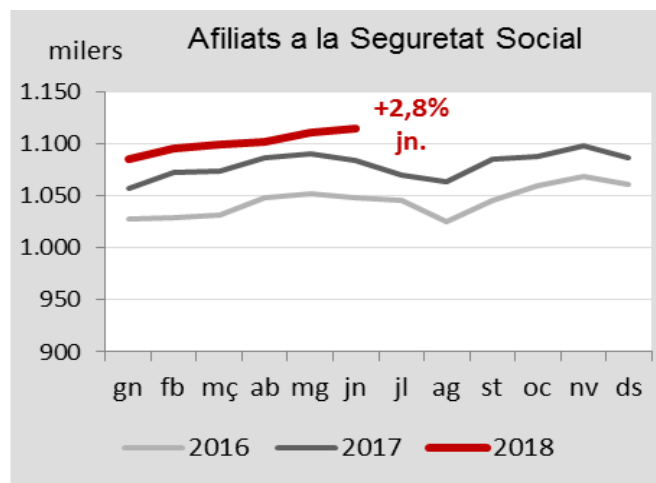
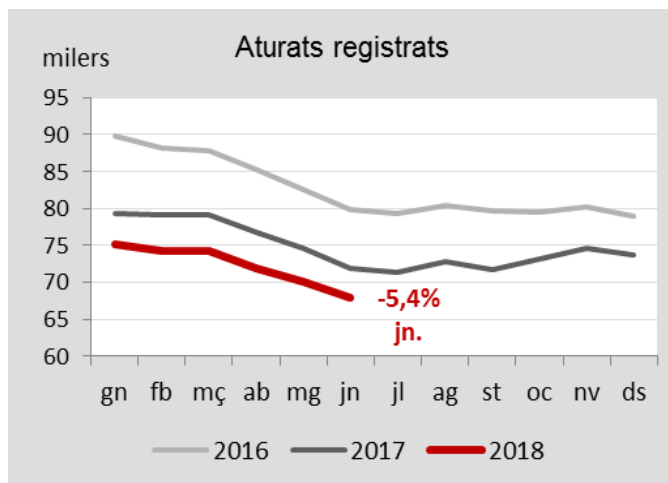
Nota: Els valors dels gràfics destacats i en % corresponen a la variació interanual de la darrera dada disponible.

Font: Elaborat a partir de dades de l'Ajuntament de Barcelona, de l'INE, AENA, APB, DGT, Sec. d'Estat de Comerç, Cambra de Comerç, ATM, Idealista, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana i Dep. Empresa i Ocupació de la Generalitat.

Síntesi	Mercat de treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Mercat de Treball

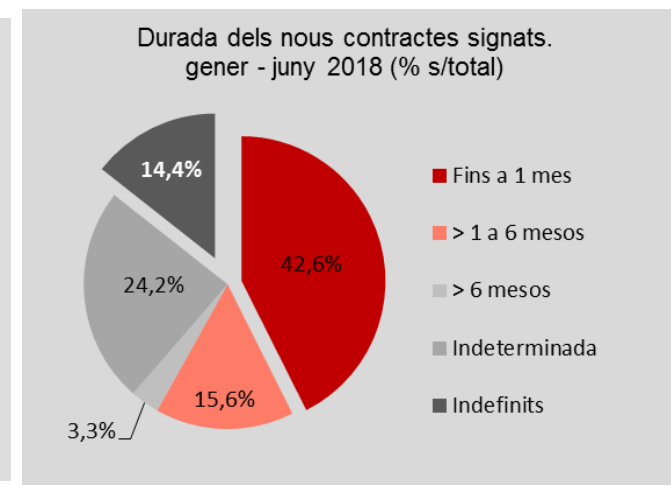
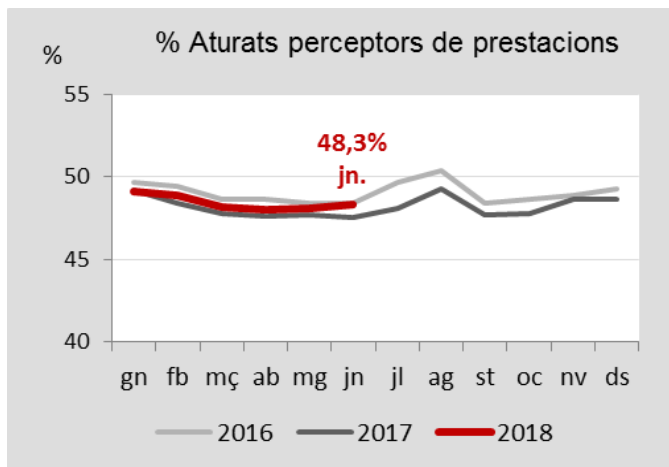
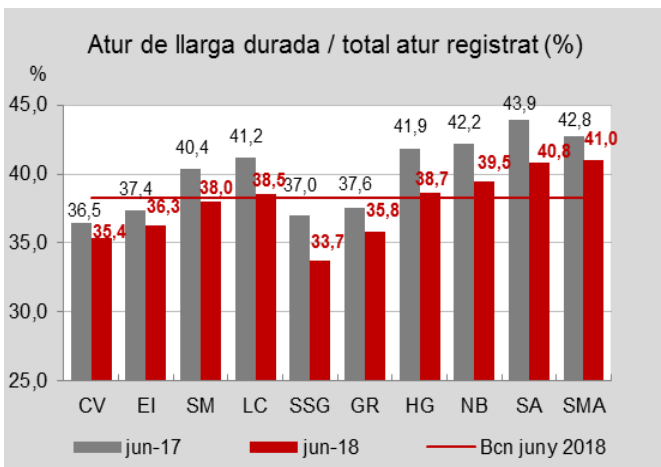
La dada d'atur a la fi del 1r. Semestre de 2018, un total de 67.983 persones registrades al SOC, marca un nou mínim des de l'octubre de 2008, en els inicis de la darre-ra recessió. Després de més d'un quinquenni de trajectòria a la baixa, i malgrat que encara hi ha marge de millora fins arribar a les cotes d'abans de la crisi, l'any 2007, el potencial de millora es redueix, com és lògic, a mesura que s'assoleixen nous mínims. Tant a Barcelona com a la resta del país, el ritme de descens interanual s'ha anat desaccelerant, especialment d'ençà el darrer trimestre de 2017. La xifra del mes passat suposa un descens a la capital de més de 47.000 persones respecte al màxim de març de 2013, i de prop de 3.900 respecte a un any enrere, idèntic en termes relatius al que es registra a Catalunya, però inferior al d'Espanya (-6%) i el menys intens en un mes de juny dels darrers cinc anys. El col·lectiu masculí ha estat el més afavorit en aquesta etapa de recuperació del cicle econòmic: 6 de cada 10 persones que han sortit de l'atur són homes, i actualment l'atur femení representa el 55,4% del total.

El nombre de llocs de treball generats és un altre indicador que reflecteix la solidesa de la conjuntura. Després de l'alentiment del ritme de creixement de l'ocupació dels darrers mesos, la xifra d'afiliats a la Seguretat Social de juny, un total de 1.114.938 treballadors en situació d'alta a la ciutat, suposa un nou registre històric. Amb un repunt d'uns 4.200 afiliats respecte al maig, es trenca amb la tendència a la baixa que ha estat habitual al tancament del 1r. semestre durant els darrers anys de recuperació econòmica, i el mateix s'observa a la resta d'àmbits. Els 30.580 nous llocs de treball creats respecte a un any enrere permeten recuperar i fins i tot superar els nivells d'ocupació existents a la ciutat el 2007, abans de la recessió. La trajectòria expansiva iniciada ja fa més de quatre anys i mig es manté, amb un alça del règim general (+3,1%), superior a la dels autònoms (+2%), un col·lectiu de 121.700 treballadors. Tanmateix, l'increment ha estat més feble que el del conjunt de Catalunya (+3,7%) i el d'Espanya (+4,2%), que fins i tot superen el ritme de creixement del PIB.

La relativa contenció de la taxa de variació del juny no impedeix que s'assoleixi un nou registre històric en la contractació a Barcelona, amb una xifra de 110.540 nous contractes, lleugerament superior a la del mes de maig, que compensa un primer quadrimestre de certa estabilització, a l'entorn dels 95.000 nous contractes mensuals de mitjana. Cal no oblidar que els mesos de maig i juny solen ser els millors en termes d'ocupació per sectors com el turisme, amb un alt component d'estacionalitat. La contractació acumulada durant el 1r. semestre de 2018 torna a marcar nous màxims, amb un total de més de 600.000 nous contractes formalitzats, i malgrat que el ritme d'augment anual (+8,9%) és el menys intens en una primera meitat de l'any des del 1r. semestre de 2015, ha estat més elevat que el registrat a Catalunya (+4,9%) o a Espanya (+2,7%). Tanmateix, mentre que la contractació indefinida està encapçalant el ritme de creixement a Catalunya, a Barcelona aquesta modalitat -amb un pes del 14%- avança (+8,8%) a un ritme similar al de la contractació temporal (+8,9%).

Síntesi	Mercat de treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Treball i Cohesió Social

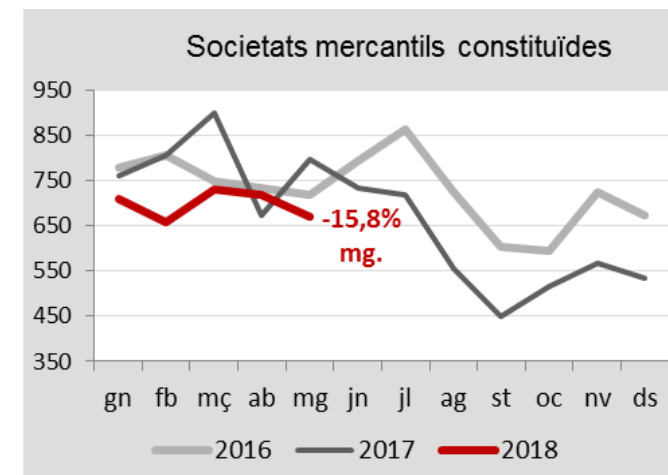
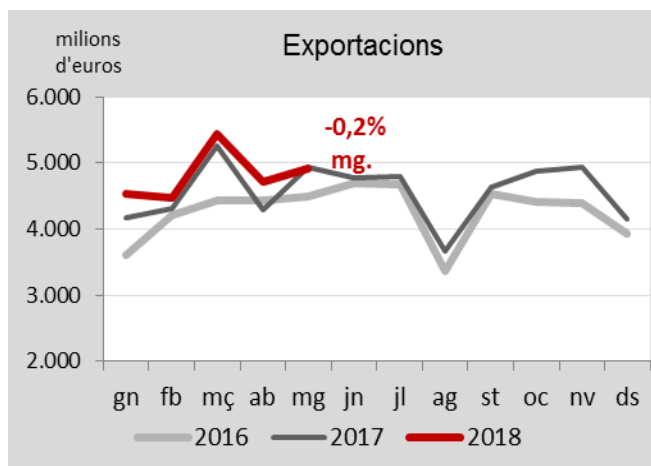
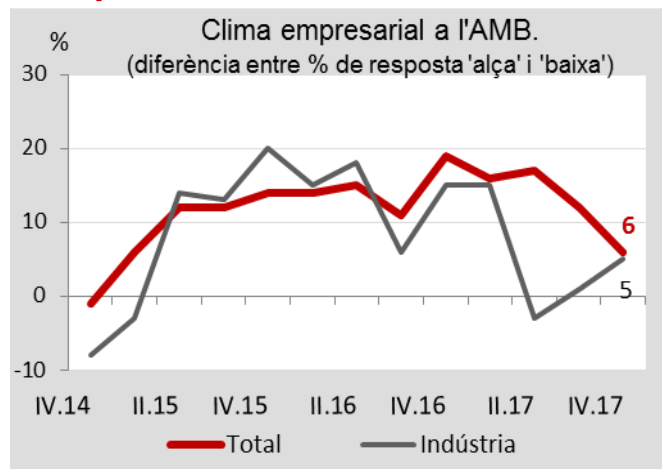
El ritme de reducció de les xifres d'atur va perdent intensitat, en un context d'enquistament de certes problemàtiques com són les desigualtats territorials, molt presents, com a d'altres àmbits, també al mercat de treball barceloní. L'estimació del pes de l'atur en relació amb la població de 16 a 64 anys tanca el 1r. semestre de l'any en el 6,4% de mitjana a la ciutat, però aquest valor es mou entre el 3,5% de Sarrí - Sant Gervasi i el 9% a Nou Barris, i s'enfila al 13% a Trinitat Nova i fins al 13,4% a Ciutat Meridiana, mentre que a Pedralbes es situa més de 10 punts per sota (2,9%). L'atur de llarga durada és una altra de les febleses que persisteixen en el camí de sortida de la crisi. A Barcelona afecta a més de 26.000 persones que a finals de juny portaven 12 mesos o més a la recerca de feina. Tot i que el col·lectiu s'ha reduït en més de 3.000 persones al llarg del darrer any (-10,6% interanual), encara representa de mitjana el 38,2% de l'atur registrat. Els valors més elevats es registren a Sant Martí i Sant Andreu, on el pes es situa per sobre del 40%. Les dones representen el 59% de l'atur de llarga durada.

La taxa de cobertura de les prestacions d'atur s'ha estabilitzat els darrers mesos a l'entorn del 48% després de seguir una evolució a la baixa des dels màxims de vuit anys enrere, quan s'estenia a gairebé 3 de cada 4 aturats registrats. Això suposa que, actualment, les prestacions amb prou feina arriben a una de cada dues persones a l'atur, ja que la cobertura es manté per sota del 50% des del darrer terç de 2016. En part, això respon a la millora de les xifres d'atur, però malauradament, també a la cronificació de la situació de desocupació per a moltes persones que, sense trobar feina, veuen com s'esgoten les prestacions. A més de millorar els ajuts, caldria fomentar itineraris personalitzats d'inserció laboral i treballar per la requalificació dels aturats de molt llarga durada, un total a Barcelona de prop de 16.600 persones que porten dos anys o més sense feina, i que pateixen especialment la problemàtica derivada de l'atur estructural. El col·lectiu el formen majoritàriament dones (60,4%) i treballadors de més de 50 anys (74,3%), amb greus dificultats al mercat de treball.

L'elevat nombre de contractes signats és un senyal d'ocupació de baixa qualitat, ja que es destrueixen i es tornen a crear llocs de treball a un ritme molt alt. La precarietat, que va molt lligada a l'estacionalitat, segueix essent un dels problemes estructurals del nostre mercat de treball. Durant el 1r. Semestre de 2018, la contractació de fins a 1 mes de durada ha estat la modalitat més emprada: representa 1 de cada 2 contractes temporals i ha incrementat el seu pes sobre la contractació total de forma important en relació amb un any enrere –més de 3 punts- fins a representar el 42,6% dels nous contractes formalitzats a la ciutat. Aquesta evolució no es pot separar de la terciarització del teixit productiu a Barcelona: els serveis segueixen consolidant-se com el motor de l'economia, generant el 94,1% dels nous contractes signats -front al 2,9% de la indústria-. Pel que fa al repartiment per sexes, la contractació està globalment equilibrada entre homes i dones, tot i que la modalitat indefinida presenta un cert biaix a favor del col·lectiu masculí (52%).

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Empresa

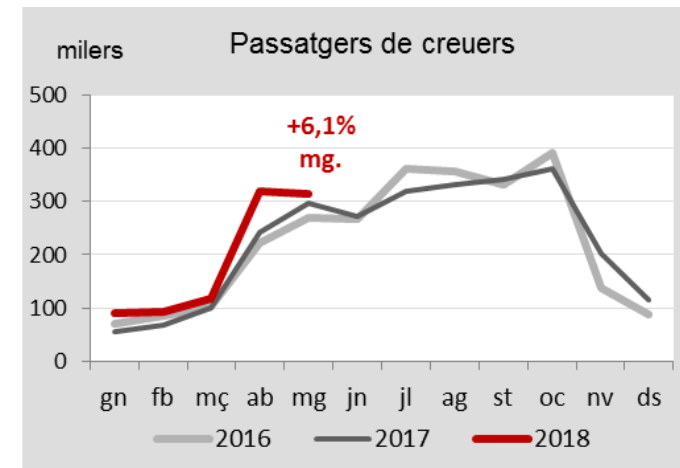
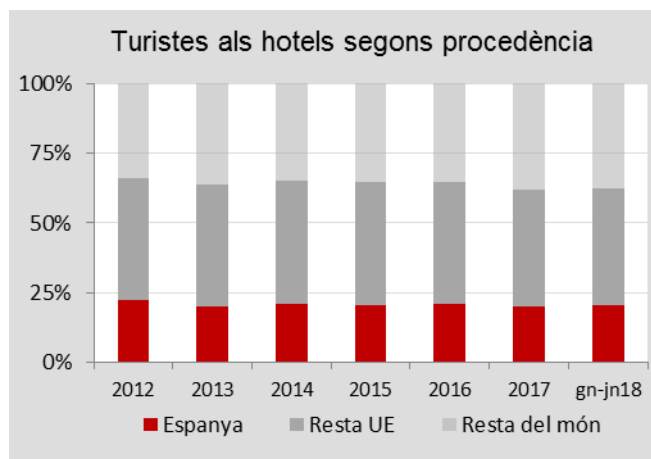
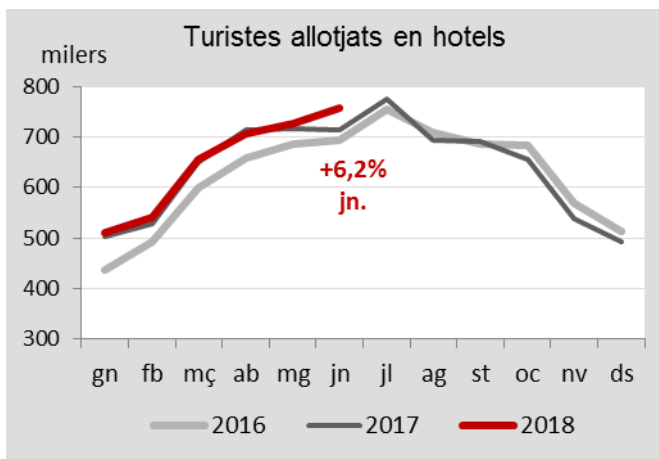
L'enquesta realitzada el 4rt. trimestre de 2017 a 995 empreses localitzades a l'AMB presenta resultats positius, i de forma sostinguda al llarg dels darrers tres anys, posant de manifest la consolidació de la recuperació econòmica. Tots els sectors registren resultats favorables, amb l'excepció de l'hostaleria. Tanmateix, des del 3r. trimestre de 2017 s'observa un cert empitjorament, que s'ha accentuat el darrer trimestre de l'any, amb una disminució del saldo positiu global, per l'increment de la percepció desfavorable entre els enquestats. La indústria és l'únic sector que presenta una millora respecte al 3r. trimestre de 2017, però com passa amb la resta de sectors, el saldo és inferior al d'un any enrere. Les perspectives pel 1r. trimestre de 2018 són favorables, amb un saldo global positiu (12%), però més moderat que el del trimestre anterior (17%).

Les exportacions de la província de Barcelona trenquen al maig la tendència de creixement interromput mantinguda durant tot un any, amb una lleugera contracció interanual que cal emmarcar en la línia de caiguda generalitzada als països del nostre entorn com ara Alemanya (-1,3%), França (-5,7%) o Itàlia (-0,8%). Tanmateix, i malgrat les incerteses derivades de les negociacions sobre el Brexit i les procedents de països com els Estats Units -pels nous corrents proteccionistes derivats de la política aranzelària de l'Administració Trump- el cert és que l'acumulat dels cinc primers mesos de l'any de les vendes a l'exterior de les empreses de la demarcació de Barcelona registra un nou rècord, amb un increment del 4,9% interanual, més intens que el de Catalunya (+3,3%), Espanya (+2,8%), l'Eurozona (+3,7%) i la UE-28 (+3,5%). Al mateix període, les importacions de Barcelona han pujat (+7,6%) a més ritme que les vendes, frenant la millora de la taxa de cobertura, que s'ha situat en el 78,3%.

Després del repunt interanual d'abril, degut purament a efectes de calendari, el nombre de societats creades a la ciutat reprèn al maig la trajectòria a la baixa, fent del dinamisme empresarial, juntament amb la compravenda d'habitatges, dos dels indicadors sobre els que, probablement en major mesura, deu haver incidit la situació d'incertesa política viscuda al país els darrers mesos. L'acumulat dels primers cinc mesos de l'any, una xifra inferior a les 3.500 societats, és la xifra més baixa des de 2014, i experimenta un retrocés del 11,4% en relació amb el mateix període de 2017, superior al del conjunt de Catalunya (-7,5%) i que contrasta amb la lleugera variació de signe positiu registrada a Espanya (+0,5%). El capital mitjà subscrit, al maig (38.065 euros per societat amb domicili social a la ciutat), també ha estat inferior a la mitjana espanyola (44.601 euros), i el capital mitjà del període genermaig es redueix a Barcelona (-28% interanual), en major mesura que a Espanya (-5,1%).

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Turisme

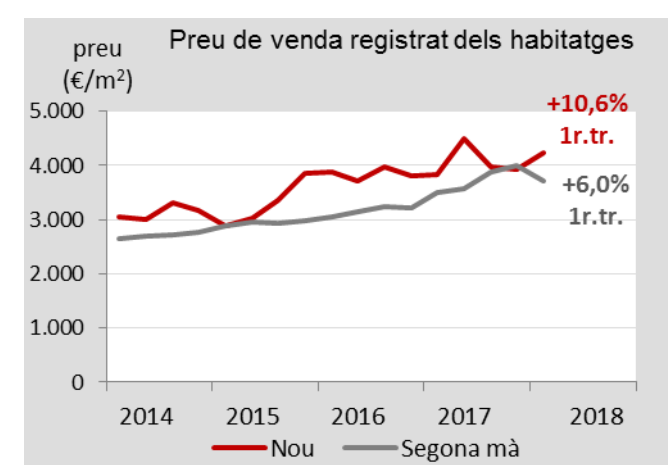
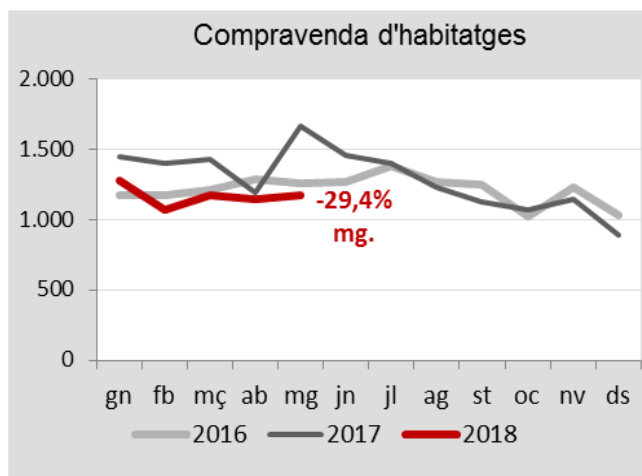
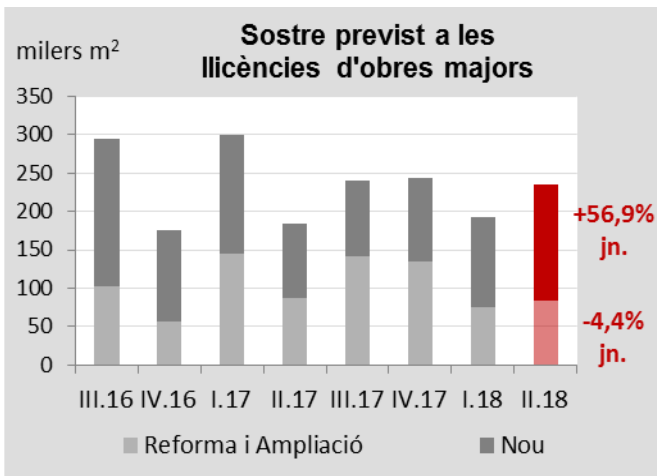
Els turistes que s'allotgen als hotels de Barcelona i les pernoctacions que generen mantenen una evolució divergent, explicada per la gradual reducció de l'estada mitjana dels turistes. Dins d'un to general d'alentiment, el gir que van fer els indicadors de demanda turística a mitjans de l'any passat -per l'efecte dels atemptats, les vagues a l'aeroport i la inestabilitat política i social- afegit a la maduresa del sector i al qüestionament del model per una part de la ciutadania, situa els indicadors d'activitat en un plànol molt diferent al dibuixat just un any enrere. A hores d'ara, el repunt de viatgers de juny (+6,2%) no impedeix que el semestre es tanqui amb un creixement molt modest (+1,8%); I aquests resultats resulten expansius quan el que s'analitzen són les pernoctacions, que tanquen el semestre amb un balanç global de -1,5%. En resum, malgrat que la conjuntura econòmica continua sent positiva, diversos factors com la recuperació de mercats competidors o una meteorologia adversa han frenat la demanda que, a més, ha optat per estades més curtes.

La tendència cap a la normalització dels fluxos turístics s'observa tant en els procedents del mercat interior com de l'exterior, però els turistes estrangers -que suposen un 80% dels clients dels hotels- segueixen creixent a un ritme moderadament més alt (+2,2% en la primera meitat de l'any) que els procedents del mercat intern (+0,6%). La conjuntura econòmica expansiva a nivell global, el tipus de canvi favorable i la creixent disponibilitat de rutes aèries de llarg radi a baix cost continuen actuant com a factors d'atracció dels visitants. Els visitants d'Estat Units segueixen sent el col·lectiu més nombrós i el que més pernoctacions genera, seguit pels de les quatre grans potències europees: Regne Unit, França, Itàlia i Alemanya. Com en anys anteriors, els visitants asiàtics -els grans beneficiaris de l'apertura de noves rutes de llarg radi- segueixen a l'alça. En termes quantitatives, els visitants de Rússia, Xina i Japó pràcticament s'igualen, però la tendència dels dos primers -ascendent- contrasta amb el retrocés del 15% del nombre de japonesos.

Les dades de creueristes de maig s'afegeixen a la trajectòria expansiva que es registra des del novembre de l'any passat, però rebaixen el vigor dels mesos precedents. La taxa de creixement del maig (6,1%) és notablement inferior a la del semestre immediatament anterior (37%), un període en què tradicionalment les xifres són més baixes i hi ha més marge de creixement. De les dades de maig destaca la fortalesa del creixement dels viatgers que utilitzen el port de Barcelona com a base d'inici o final de la travessa, mentre que els viatgers en trànsit presenten una tendència també alcista però molt més moderada. Són, per tant, dos trets positius: es reafirma la tendència a la desestacionalització, i alhora, augmenten els creueristes que completen la travessa amb alguna pernoctació que els permet visitar la ciutat amb més profunditat i realitzen una despesa més gran que els de trànsit. Pel que fa als usuaris de ferris de línies regulars amb Balears, el Nord d'Àfrica i Itàlia, es manté el signe negatiu (-3,4%) que va aparèixer per primer cop a l'abril després d'un quinquenni de fort creixement.

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Construcció i mercat immobiliari

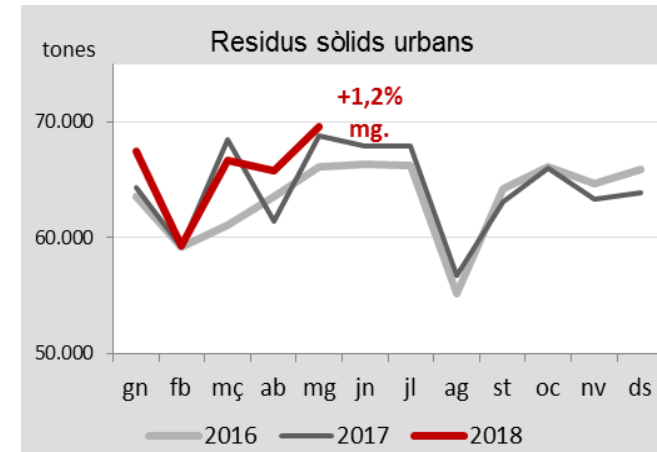
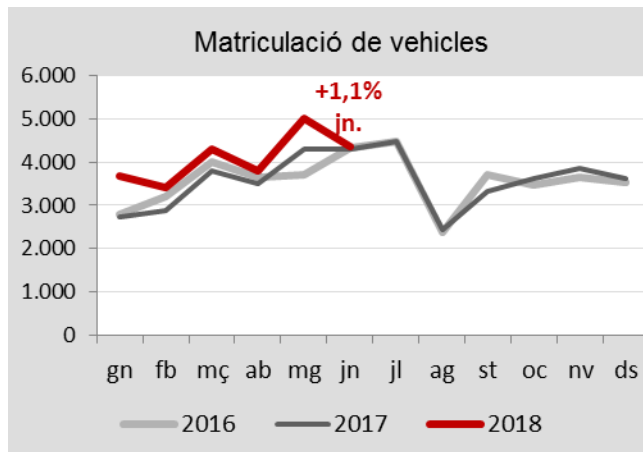
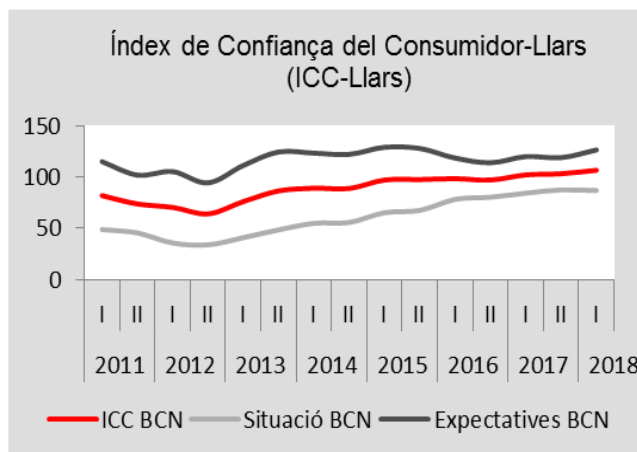
Des de fa dos anys, la provisió de sostre a construir i a reformar a la ciutat tendeix a estabilitzar-se. La forta davallada del sexenni 2009-2014 -un període de forta crisi i d'assimilació dels excessos dels anys precedents- va donar pas a una fase de lent creixement en 2016 i de posterior estabilització, coincidint amb el procés de recuperació econòmica i d'enfortiment del dinamisme del mercat immobiliari de la ciutat. Tot i els avanços i retrocessos que presenten les llicències d'obres majors, la tendència general és d'expansió continguda, amb un important impuls de la superfície d'obra nova durant aquest segon trimestre de l'any. Cal atribuir aquest impuls sobretot a projectes destinats a habitatge, dintre de la lògica de que l'accés a l'habitatge -per escassetat de producte i preu elevat- es perfila com un dels problemes més greus pels residents. Des del punt de vista de territori, Sant Martí, l'Eixample i Sants-Montjuïc concentren la meitat del total de la superfície prevista.

La tendència a la baixa en la compravenda d'habitatges -estadística basada en les operacions inscrites en els registres de la propietat procedents d'escriptures públiques realitzades amb anterioritat-, s'ha accentuat al maig a Barcelona, malgrat l'existència de factors com la recuperació econòmica, l'estabilització del mercat de treball i l'obertura del mercat hipotecari, que podrien estar contrbuïnt al dinamisme del mercat, com està passant al conjunt del territori espanyol. L'acumulat dels primers cinc mesos de 2018, un total de poc més 5.800 operacions, l'escenari general de preus a l'alça, amb el matís important de que s'ha frenat l'impuls alcista del bienni anterior. L'increment mitjà dels habitatges usats durant el primer trimestre és d'un 6% en €/m², una taxa que passa a negatiu (-1,9%) després de set trimestres de forts augments si el que considerem és el preu total de l'habitatge. Dos dels districtes amb els preus més baixos -Horta-Guinardó i Sant Andreu- són els que registren les alces més importants, superiors al 10%.

Està fora de discussió que el segment immobiliari residencial està plenament immers en un cicle alcista dels preus. Però també és cert que els mercats es mouen a diferents velocitats, depenent de l'acotació territorial, de la tipologia de producte de si es tracta de compravenda o lloguer. En el terreny de les compravendes, el motor d'aquest mercat a Barcelona són els pisos de segona mà, perquè concentren un 93% del total de transaccions registrades. Les dades disponibles de 2018 confirmen l'escenari general de preus a l'alça, amb el matís important de que s'ha frenat l'impuls alcista del bienni anterior. L'increment mitjà dels habitatges usats durant el primer trimestre és d'un 6% en €/m², una taxa que passa a negatiu (-1,9%) després de set trimestres de forts augments si el que considerem és el preu total de l'habitatge. Dos dels districtes amb els preus més baixos -Horta-Guinardó i Sant Andreu- són els que registren les alces més importants, superiors al 10%.

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Consum

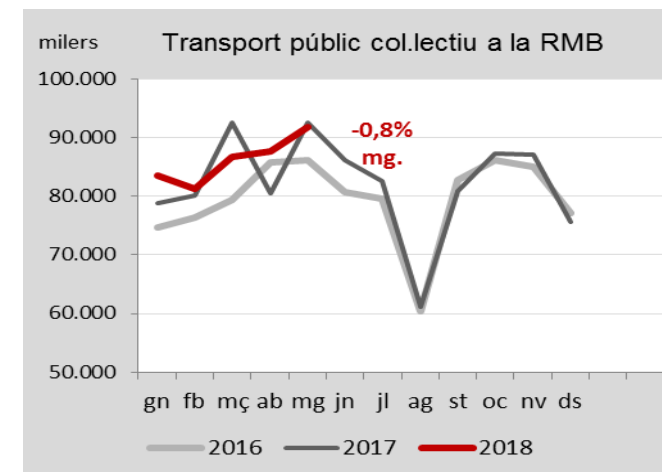
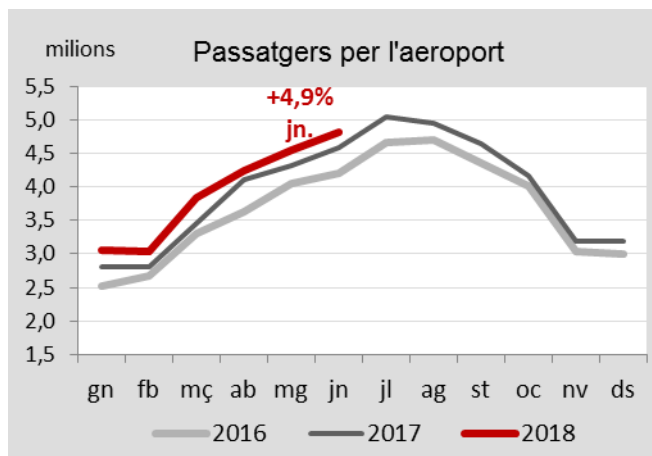
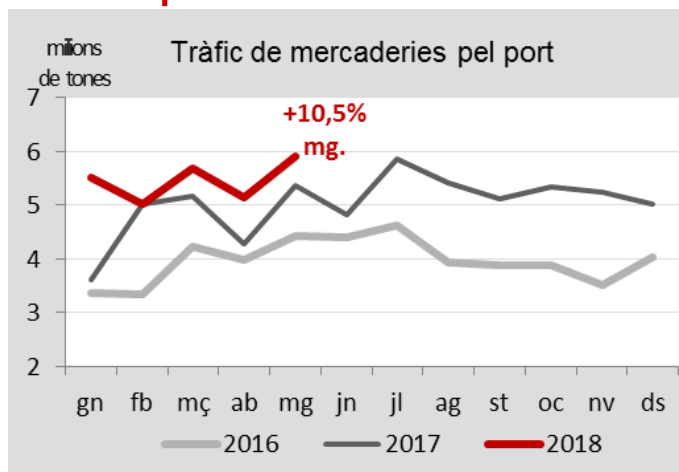
L'Índex de Confiança del Consumidor-Llars de Barcelona es va situar en el primer semestre de 2018 en 106,6, amb un augment de 3,4 punts percentuals (p.p.) respecte al semestre anterior, segons estimacions de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest augment es deriva de la millora en les expectatives (+7,4 p.p.), ja que la valoració de la situació s'ha reduït lleugerament (-0,7 p.p.). Pel mateix període el CIS estima que l'ICC de les llars espanyoles va ser de 100,8, el que suposa un increment respecte al resultat del segon semestre de 2017 de 2,9 p.p. També en el cas d'Espanya la millora ha estat resultat de l'evolució de les expectatives.

Juny tanca la primera meitat de l'any a la vora dels 25.000 vehicles matriculats, una xifra que no s'assolia des de fa exactament deu anys. Tot i que al juny s'ha refredat notablement l'impuls dels mesos precedents, la trajectòria dels darrers mesos confirma una recuperació sostinguda, especialment en el segment dels turismes -que representen un 59% del total de vehicles matriculats i augmenten un 9,9%- i dels vehicles de dues rodes (entre motos i ciclomotors, se n'han matriculat un 25,2% més que un any enrere). Una conjuntura econòmica i laboral favorable, afegida a una major capacitat d'accés al crèdit estan afavorint les vendes en un mercat molt competitiu, en què els vehicles híbrids i elèctrics continuen guanyant pes. Com a d'altres àmbits, el canal d'empreses -renting i companyies de lloguer- revela un dinamisme superior (+35,6%) al dels compradors particulars (+6,2%).

La recollida de residus augmenta al maig de forma moderada, fonamentalment per l'increment de la fracció selectiva (+2,5%), amb una alça molt més lleu de la fracció rebuig (+0,4%). L'acumulat dels primers cinc mesos de l'any presenta un augment global en la recollida del 2,1% en relació amb el mateix període de 2017, que obeeix igualment a l'impuls de la selectiva (+4,8%), molt més intens que el de la fracció rebuig (+0,5%). En aquest període, totes les fraccions de selectiva registren augments notables excepte la recollida a punts verds i altres, que retrocedeix (-11,2% interanual), malgrat que el nombre de visites a aquests equipaments -més de 470.000 la primera meitat de l'any- evoluciona a l'alça (+3,4%). La recollida de paper-cartró registra l'increment més intens en termes relatius (+15,3%), seguida dels envasos (+7,9%). Amb tot això, el pes de la selectiva sobre el total s'ha situat en el 37,4%, avançant un punt respecte a un any enrere, però lluny encara de l'objectiu del 60%.

Síntesi	Mercat de Treball	Empresa	Turisme	Construcció i immobiliari	Consum	Transports

Transports

Impulsat pel tràfic de transbordament, el tràfic portuari de mercaderia continua exhibint unes taxes de creixement impressionants en comparació amb l'evolució molt més modesta que segueixen altres sectors o activitats econòmiques a Barcelona. De fet, el tràfic marítim reflecteix només en part la conjuntura econòmica o la industrial, perquè també recull la millora de la capacitat operativa i la competitivitat de tarifes i instal·lacions, especialment important en el tràfic de transbordament. Tots els segments del tràfic participen de la tendència alcista, des de la càrrega general (+17,4%, amb especial esment a contenidors i vehicles) als dolls sòlids (+15%) i líquids (+14,3%). Des del punt de vista geogràfic, i reforçant el perfil cada cop més internacional del port, el creixement dels intercanvis comercials s'estén des del tràfic de curta distància (+10,4%), a les autopistes del mar (+8%) o a regions llunyanes (Estats Units, Vietnam, Índia o Mèxic, amb taxes d'entre el 10% i el 30%).

El sector del transport aeroportuari es manté en expansió: passatgers, avions i mercaderia transportada segueixen a l'alça, gràcies a una combinació de factors entre els que destaquen -per part de la demanda- un entorn econòmic puixant, l'auge del turisme i un renovat interès de la demanda per reprendre viatges suspesos arran de la crisi. També l'oferta -amb tarifes contingudes i ampliació de rutes de curt, mitjà i llarg radi- ha incentivat aquest creixement, per bé que l'alça dels preus del petroli amenaça aquestes condicions favorables. En aquest darrer capítol de les ombres, cal apuntar que aquest estiu es presenta complicat per al transport aeri a causa de diversos conflictes laborals que ja estan suposant retards i cancel·lacions. De moment, en el que va d'any han passat per les instal·lacions aeroportuàries més de 23,5 milions de passatgers, un 6,5% més que un any enrere. Els fluxos amb l'exterior de la UE i els intercontinentals continuen liderant el creixement absolut i relatiu. La càrrega de mercaderia aèria també es beneficia de l'ampliació de rutes i augmenta un 12,7% en la primera meitat de l'any.

El nombre de validacions en transport públic col·lectiu a l'àrea de Barcelona (ATM), retrocedeix lleument al maig, malgrat l'augment registrat al metro (+2,5% interanual) i FGC (+2,4%), per la pèrdua de passatgers a la resta de mitjans. Tanmateix, l'acumulat dels primers cinc mesos de l'any, un total de 431 milions de viatges (dades provisionals) presenta una alça global de l'1,6% respecte al mateix període de 2017, idèntica a la de TMB, amb 260,7 milions de validacions. Entre gener i maig tots els mitjans registren xifres a l'alça. FGC lidera el ritme de creixement en termes relatius (+4,1%), en part pel perllongament de la línia a Sabadell des del juliol de 2017. El metro, amb 173,3 milions de viatges, presenta un augment (+2%) superior al de la xarxa de Bus TMB (+0,9%). La penúltima fase del desplegament de la Nova Xarxa s'ha posat en marxa a finals de juny, quan han començat a funcionar tres noves línies, i ja són 23 les línies d'altres prestacions de Bus TMB en funcionament. Ja només restaran per desplegar a la tardor les 5 últimes noves línies.

